

Bà ăn tối trong ngày lễ Tết đã xong từ lâu, mọi người đã chia đã nhóm, lập phe...ca hát, nhậu, và “gây sóng”.

Các chị trẻ tập hợp nhau bên giàn máy Karaoke mọi câu chuyện của người em trai bà chị nhà. Đám cháu và con cùng bên bà chị cũng đâu có kém cô dì...Ồi thôi là hát. Người ta nói hát hay không bằng hay hát mà; cho nên, ai cũng ngửa mặt tranh nhau cất tiếng. Chén rượu, chén đêm thâu. Năm xưa qua mấy nhà hàng xóm không biết chuyện gì xảy ra trong căn nhà trong xóm mình...nhìn là nhìn. “Nhìn mà dzui” Mọi người nói vậy.

Có một nhóm không đông lắm đang ngồi ngoài nhà để xe, hút thuốc và uống nước trà, trong đó có ông Hai Dĩnh, chị nhà. Ông Hai đưa mấy đứa cháu vào nhà chơi game vì chị nhà y “ô nhiễm” vì những người này đang “liều mốt đám”. Trong khói thuốc “vàng bay lên mây”, trà thơm sen thơm ngát khắp phòng người nhậu...Ông Hai kêu mọi người im lặng nghe.

“Có nghe gì đâu anh hai!”

“Im! Không nghe sao?...Đó! Đó!”

“Mà có chuyện gì vậy?”

“Có chuyện gì đâu, ăn no, hút thuốc...và nghe tiếng mẹ a...rồi!”

“Tiếng gì. Làm hết hồn.”

“À! Ngoài hiên giọt mưa Thu thánh thót rơi...trên lá ngoài buồm mây hát hiu hiu ngong trêu...phải không? Già mà còn lâm ly ác...Vô nhà ca-ra-ô-kê đi.”

“Thôi rồi tui biết tiếng ông già rồi...nhé vớ (nhé) chị gì. Phải hông?”

Có ai đó cất giọng...“Ngoài hiên giọt mưa thu thánh thót rơi, trên lá ngoài buồm mây hát hiu hiu ngong trêu, nghe gió thoảng mẹ hát trong mưa thu. Ai khóc ai than hỡi! Vài con chim non chiêm chiếp kêu trên cành nhè nhè trêu xanh, Gió ngong đi mưa buồm chỉ cho cõi lòng lâm ly. Hồn thu tối nỗi đây gieo buồm lây, lòng vụng muôn bề không liếp che gió vớ. Ai nức nức thổi ngổi chân buông mau dẫu ng thổi bao là sầu. Người mong mây tan cho gió hiu hiu như mây ng trêu xanh; chén gì vui mưa còn rồi bao kiếp sầu không nguôi. Gió xa xôi vớ n vớ; mưa giăng mù lê thê. Đón bao năm mưa trêu... Vớ chớ ng Ngẫu thôi khóc vì thu... (Nhớ c: Đổng Thợ Phong. Lời: Bùi Công K)

“Cơm ăn! Cơm ăn! Những không phải đâu. Tôi không nhớ bài ca “Giọt Mưa Thu” cũng hay có bà nhai phòng nhì gì ráo trọi...Tôi nghe giọt nước mưa tí tách rơi ngoài hiên sao nó giòn giòn quê nhà quá vậy thôi.”

“Rồi trêu rồi. Thì mưa đâu chớ nghe giòn giòn nhau? Giọt nào cũng là giọt nước thôi. Giòn giòn nhai 2 giọt nước mà rồi.”

“Sao mà giòn giòn c? Ông nhà lâu, nhà to...làm gì có mái nhà, có máng nước, còn cửa thì đóng kín mít, làm sao ông nghe được c giọt mưa ngoài hè, ngoài hiên? Chớ có nhà nghèo nhai tui, đây, chớ nhai ông mấy nghe được c tiếng mưa, nghe được c giọt mưa mái nhà xuống vũng nước...Đó, nghe cho rõ đi...đó...đó.”

“Rồi, thì được rồi, mà nhai làm gì, nghe được c rồi sao nhai? Muốn làm ông Đổng Thợ Phong hay sao đó?”

“Mấy đứa trẻ bay...xin lỗi nha, còn nhai quá...muốn nghe tao nói cho mà nghe.”

“Nhai nhit gì nhai, gần 50 rồi chớ b.”

“Thôi, được rồi...nhai ng trêu c khi nói, ông cho tui hời. Sao bà nay ông ăn Lễ Gà Tây....mà không có món gà Tây?”

Hai Dĩnh không nói không rằng, ông quay ghế, đứng lên, bước đi chỉ chén bàn nhai...lấy một tờ giấy...“Nè!”. Và đó là một bên in tờ máy computer của ông.

“Mười năm ngoi Hoa Kỳ chon ngày th Năm trong tu n l th t c a tháng Mười M t đ c hành l T n. Năm nay L T n n r i vào ngày 27 tháng 11. Ngày l T n cũng còn đ c g i là “Ngày Gà Tây” theo truy n th ng ă n u ng trong ngày l này.

M t trong nh ng nhà sáng l p ra n c M là Benjamin Franklin g i gà Tây là m t “gi ng chim can đ m” và là “c dân nguyên th y c a n c M”. Ông t lòng kính tr ng chúng và nghĩ r ng gà tây m i là bi u t ng cho qu c gia này. Gà Tây là m t loài chim vũ thông minh, thân h u, s ng t p đoàn, thích g n nhau, và gà m ch p nh n ch t đ che ch cho gà con. Khi h u s chúng có th bay v i t c đ là 55 miles m t gi hay ch y v i t c đ 25 miles m t gi , và tu i th c a chúng kho ng 10 năm.

Thay vì ch n gà Tây hi n lành, thân thi n làm bi u t ng cho qu c gia, nh ng nhà sáng l p x này đã ch n con đ i bàng hung đ . Và không bi t có ph i vì hi n lành vô t i hay vì không đ c ch n làm bi u t ng cho n c M mà không bi t bao nhiêu là gà tây b gi t đem lên bàn ă n vào ngày l T n mà không ai nh n chúng.

Hàng năm có h n 270 tri u con gà tây b gi t làm th c ă n, trong đó có 78 tri u con lên bàn ă n vào ngày l T n. Tr c khi chúng b gi t làm th c ă n, nh ng chú gà đ th ng này ch s ng đ c m t th i gian r t ng n ng i là n a năm, không đ c cha m săn sóc, che ch hay đ c ch y nh y tung tăng trên nh ng cánh đ ng c mà ph i s ng trong nh ng chu ng h p công nghi p ch t h p. Chúng b c t m đ không cho c n l n nhau vì b c ă ng th ng th n kinh do s ng trong m t môi tr ng ch t h p. Nhi u chú y u s c th ng b ch t vì ng p th . Các chú đ c cho ă n m t lo i th c ph m đ c bi t đ nh ng b ph n mà con ng i thích ă n, nh c và đùi ph i đ c phát tri n mau và l n, cung c p nhi u th t m m và mang l i nhi u l i nhu n cho gi i t b n. Th t t i nghi p cho chúng, c và đùi đ c phát tri n b t quân bình, s c n ng ph n trên đ xu ng chân nên chúng th ng hay b th ng c chân. Chúng không có tu i th , không có tu i tình yêu, không đ c h ng h nh phúc gia đình v i cha m , v i ng i yêu vì đ n tu i tr ng thành là th i đ i m mà các nhà t b n ch ă n nuôi cho r ng th t t i đ m m và th m nh t, t c kho ng 6 hay 7 tháng tu i là b gi t. Tr c khi ch t, chúng b treo c vào dây chuy n nhúng vào h n c sôi, r i qua các giai đ n v t lông, m x , sau đó b g i l i b ng bao plastic, đ a vào nhà đá làm cho đông l nh thành nh ng xác ch t c ng nh đá, r i đ c v n chuy n t i các siêu th bán cho ng i tiêu dùng mang v b vào lò n ng sau khi nh i vào b ng vài ba th khác.

Th c ra, th t gà tây, theo nhi u ng i cho bi t nh t nh o và không ngon. H tin là gà tây ít cholesterol nh ng th c t cho bi t nhi u h n c th t bò. M t đùi gà tây ch a kho ng 700 milligrams cholesterol và cho kho ng 1,600 calories. Các báo cáo c a B Nông Nghi p Hoa Kỳ cho hay m t ph n tám (1/8) s l ng gà Tây đ c bán trong đ p l T n b nhi m siêu vi khu n salmonella và campylobacter gây b nh cho ng i ă n hàng năm. Do đó, vì nhu c u b o v s c kho , chúng ta nên tìm các món ă n thay th , và h n n a ngày l T n là ngày vui y sum h p gia đình, không vì th mà chúng ta c p đ s s ng c a nh ng chú gà tây hi n lành, thân thi n và đ th ng. Ai cũng bi t s s ng c a m i sinh v t là vô cùng trân quý, m i sinh v t đ u có quy n s ng, có t do s ng và không mu n ai l y đ s s ng. Hãy cùng nói v i nhau, v i nh ng ng i thân, v i cha m , bà con, anh em, b n bè là chúng ta hãy cùng nhau ă n m ng l T n mà không có s đau đ n ch t chóc c a các sinh v t khác, ă n m ng trong ni m vui sum v y h nh phúc, trong ă n hòa bình gi a các sinh v t v i nhau.(S u T m trên Internet-Không bi t tác gi)

“Á! Thì ra ông ă n chay à?”

“No! Ng không ă n gà Tây vì s cao máu, nhi u cholesterol mà thôi.”

“Cũng không đúng.”

“Ông nói cho tôi này nghe đi.”

Hai Dãnh chậm rãi: “Có hỏi thì tôi mới nói...Cái chuyện con người ta ở đâu cũng gặp nhau thôi...dù đó là M, M, Tàu, Nhật...hay Congo...muốn ăn người muốn mua cái đồ p...và mua sắm...”

“Há...há...Tôi nghe gì mới.”

“Thì cũng đừng nghe cho hỏi cái đã. Đều bịp chớ p.”

“Cũng như giọt nước mưa thì nó gặp nhau...chỉ có khác là nơi chốn và cách nghe, cách nhìn.”

“Cái này thì mới...nhưng người khiếm thì sao nè?”

“Là cũng cái thế này...bởi nó đánh cho cũng phải.”

“Đừng xỏ vào hoài mới.”

“Người ta nói gặp càng già càng cay...nhưng tôi thì thấy gặp càng già càng x...hàng ai xài.

Nói chuyện thì làm cảm, triết lý, con cà con kê...làm mấy anh bạn trẻ hỏi kiên nhẫn. Cái điếu u tôi sao bây giờ không có gà Tây thì các ông biết rồi đó, mình không ăn thì người ta cũng ăn.

Không ăn là để cho con cháu nó biết đâu cần phải có gà tây mới ra là Tôi. Đúng ra, ta không nên ăn con gà Tây mà phải tôi nó đã giúp cho hàng người tôi nên đứng đầu tiên đến M để c

sống...cũng gặp như để có để ý hàng bạn là có thể dân Đa Đa vô mấy cái reservation, territories...tôi không ăn gà Tây là vì như vậy. Các ông có nghe chuyện số tích con Người không ăn Tép chớ a?”

“Ông nói gì thì tôi cũng chớ a hiểu làm. Ông nói xa xôi quá sá trời. Cái thời buổi này có gì thì huých toét cha nó ra chớ để phải suy nghĩ mới làm, ai có thì đi đâu mà nghĩ chớ.”

“Thì có gì đâu...nhưng mấy ông nghe tin tức đó, vào ngày Lễ Tôi có khoét vài chỗ tay yên hùng trang búng máy với là u đến đến Mumbai, đến Đ tàn sát khoét hàng 100 người (119) và làm bết hàng 300...mà sao nè, nghe tin tức thì bạn đó tìm hàng du khách có quách tôi ch Anh, MĐó là cái nghiệp đó các ông ơi. Cha mẹ ăn mẹ con khát nước là vậy. Chính phải là cha mẹ mà.”

“Nói vậy thì làm sao bây giờ?”

“Ài mà biết được. Hỏi ai này giờ thôi. Có chăng nghiệp mà cũng có biết nghiệp. Cái biết nghiệp là cái mà mới cá nhân có thể làm thay đổi được.”

“Cha! Cha! Nói chuyện như là ông thấy gì gặp vậy ta.”

“Đâu có dám ông ơi. Tôi cái tuổi già nó hay làm nên, nói chuyện như x qua chuyện kia, nhìn Gà hóa Quách ông.”

“Như vậy là ông có “ý đồ” mới tôi này là như u để có để gặp người để o phải hông nè?”

“Nói gì nghe ghê quá “ý đồ, ý đồ” gì đâu. Chẳng qua là người ta nghe mưa nhà, nghe mưa làm ra nước này nước n, thế với vẫn này kia. Còn mình thì ba mẹ nghĩ bằng nghĩ bằng thôi mà.”

“Mà tôi hàng thấy có chuyện nào dính với chuyện nào hỏi với anh Hai?”

“Thì trà dư tửu hậu mà. Nói chuyện thôi. Nhưng mà anh nói thì tôi sẽ nói luôn. Giọt nước mưa quê nhà cũng gặp giọt nước mưa M, người Việt cả mình đi đâu cũng là con cháu cả là Long Quân với Bà Âu Cơ.”

“Cái này thì đúng rồi.”

Hai Dãnh cười. “Nhưng có hỏi lại lại rồi anh ơi. Mới gặp có một nửa thôi à.”

“Là sao?”

“Thì là Long Quân nói với bà Âu Cơ đó...Sau khi lấy nhau để được 100 cái trứng nở ra 100 người con, một hôm Long Quân nói với là Âu Cơ rằng: “Ta là loài rồng, nàng là giọt tiên, khó với nhau lâu dài. Nay ta đem năm mới con với miền biển, còn nàng đem năm mới con với miền núi, chia nhau trở vì các nơi, kẻ lên núi, người xuống biển, nếu gặp sự nguy hiểm thì báo cho nhau biết, cùng giúp lẫn nhau, đừng có quên.” Như vậy, nói theo kiểu tôi vẫn mình

Giọt Mưa Nào Cũng Giọt Ng Nhau

Tác Giả: Lê Bình

Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 04:55

thì coi nh< Cha L< c M< Âu ly thân ch< đâu có ly d< ph< i hông? V< n còn c< u giúp nhau?...m< i khi có bi< n thì kêu nhau v< . Bây gi< con cháu c< a Âu L< c thu< c n< a tr< < c còn n< a sau quên m< t ti< t...”

“À, thì ra là v< y, gi< t n< < c m< a < đâu cũng gi< ng nhau, nh< ng do cách nhìn và cách nghe c< a m< i ng< < i? Thì ra là v< y.”